

פרק ארבעה עשר

יבמות

מסורת הש"ס

בבא מציעא פ"א מ"א
ג' ע"ג
בבא מציעא פ"א מ"א
ג' ע"ג
בבא מציעא פ"א מ"א
ג' ע"ג

יצתה זו שאין לה יד לגרש עלמה. אר"ת דהיינו דוקא באין לה אב ובפ' התקבל (גיטין דף סד: וסס) וכן בפ"ב דקידושין (דף מנ:). גבי כל קטנה שאין יכולה לשמור את גיטתה אינה יכולה להתגרש פי' בקונט' אפי' ע"י אביה ואין נראה לר"ת דהא ר' ינאי מסיק לה הכא מונקן בידה מי שיש לה יד לגרש את עלמה יצתה זו שאין לה יד וכיון שיש לה אב הרי יש לה יד דאפי' נערה בין היא בין אביה מקבל גיטה ולרבי יהודה אביה ולא היא ור' ישמעאל נמי דרביש מושלחה משמע דלא פליג ארבי ינאי חלף דרביש מקרא אחרינא וטעמא דיש לה אב משלחה ואינה חוזרת היא שאביה משמרה מלחזור ועוד הביא ר"ת ראיה מירושלמי דפירקין דקאמר התם נשתפית לא יוליא דבי ר' ינאי אמרי מפני גרייה (ג) ה"פ סגירתה אחר כל אחד וכו' אין זה מנהג הפקר ר' ינאי ור' מנא דרבייהו אמרי שאין יורה לשמור את גיטה רבי נחמיה בספ' ר' יהודה אמר תלתא מילי איכא בינייהו עבר וגירש מ"ד [א] מפני גרייה מותר כיון דליכא אלא חיסור דרבנן שלא ינהגו לגרש עצמה יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה ותנא דבי רבי ישמעאל "ושלחה מביתו מי שמשלחה ואינה חוזרת יצתה זו שמשלחה וחוזרת "לא צריכא יודעת לשמור גיטה ואינה יודעת לשמור עצמה דבר תורה שומה מתגרשת והא אמר רבי ינאי וגבי ידידה לא יוציא עולמות מאי שנא התם דלא קתני עולמות הא דאורייתא הא דרבנן: וא"ר יוחנן בן נורי וכו': איבעיא להו רבי יוחנן בן נורי איש פשיטא ליה ואשה קמיבעיא ליה או דלמא אשה פשיטא ליה ואיש קמיבעיא ליה ת"ש מדקאמרו ליה אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת שהאשה יוצאת לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מוציא אלא לרצונו ש"מ איש ר' יוחנן בן נורי לדבריהם קאמר להו לדידי כי היכי דאיש לא מצי מגרש אשה נמי לא מיגרשא אלא לדידכו מאי שנא אשה וכו' אמרו ליה אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת: העיד רבי יוחנן וכו': *אמר רבא מעדותו *של רבי יוחנן בן גודגא *אמר לעדים ראו גם זה שאני נותן ואמר לה כנסי שטר חוב זה הרי זו מגורשת מי לא אמר רבי יוחנן בן גודגא לא בעינן דעתה הכא נמי לא בעינן דעתה פשיטא מהו דתימא מרא"ל כנסי שטר חוב זה במולי במליה קמ"ל אי איתא דבמליה לעדים הוה קאמר להו ומרלא אמר לעדים לא במליה ולא מידי והאי דקאמר הבי מחמת כיסופא הוא דקאמר (ה) להו רבי יצחק בר ביסנא אירכסו ליה מפתחי דבי מדרשא ברשות הרבים (ג) בשבתא אתא לקמיה דרבי פדת *אמר ליה זיל דבר

אזי לאו דעתו ללולה היא ולעולם כל ימיו של חרש פשיטא ליה לרבי אלעזר דחדא דעתא אית ליה לתרש דלית עתים חלים עתים שוקים: או דלמא פשיטא ליה - דלאו דעתא ליתוסא היא חלף הייט טעמא דמספקא ליה דעתים שהוא חלים לגמרי ודעתו ללולה וחיישין שמוא תורה אור בשעת קידושין חלים היה: **הגויא** **הא אשמו בנע** - חרש מעיקרו לר' אלעזר אם יכול לגרש או לא דבשלמא לרבנן פשיטא לן דמוליא כדאמרין במתני' (ישל קיב:) כשם שכותב ברמיהו כך מוליא ברמיהו חלף לר' אלעזר דמשי ליה ספק מאי: **שמעלמה** **מזימו וסורס** - סכן מנהג הסוסיס שאין בוטין: **ש"מ איש מיבעיא ליה** - ואשה פשיטא ליה דאי אשה מיבעיא ליה ואיש פשיטא ליה הכי איבעי להו לאהדורי איש דומה אשה המתגרשת לאיש המגרש: **אשה נמי לא מיגרשא** - ועלה קמייטו לה רבנן ראה לדבריהם חף זו יוליא בה ואינו דומה דקמיהו ליה איש משום דליתו ה"ק לדידכו דאמריטו אשה מיגרשא מ"ש איש ומ"ש אשה: **מעדותו של ר' יוחנן** - דלמור דאפי' במקום קידושין גמורים לא בעינן דעתא דאשה בגירושין: **אמר לעדים ראו גם זה שאני נותן לה** - והיא לא שמעה וזמר ואמר לה לאשתו פקחת כנסי שטר חוב זה ולא הודיעה שהוא גיטה ה"ו מגורשת: **לאו אמר ר' יוחנן לא בעינן דעתא** - דאשה בגירושין דקתי חרשת יוליא בגט: **פשיטא דלר' יוחנן ודאי הכי הוא:**

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם:

הגהות הב"ח
(א) ב"ב הוא דקאמר לה: (ב) שם נכנסה הריבית: (ג) אהא לקמיה דר' פדת מחנן: (ד) תוס' ד"ס יתה וכו' מפני גרייה פירוש שגירת אחר כל אדם וטובין כס: (ה) בא"ד דליכא מאן דפליג אטעמא שלא ינהגו כה מנהג ספק ור' ינאי דריש סכא: (ו) ד"ה אמר וכו' וכו' דשלמית קאי אנתחם: